

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

**Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου
κατὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ὁσίου Γερβασίου
τοῦ ἐκ Νυμφασίας**

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Πατρῶν κ. Χρυσόστομε,
Ἀγαπητοὶ Πατέρες,

Ὁσιώτατοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχές,

Ἐντιμότατοι κ. Δήμαρχε, Στρατηγέ, λοιποὶ Ἄρχοντες,

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι μία μεγάλη, ἱστορικὴ καὶ ἔνδοξη στιγμή γιὰ τὴ Νυμφασία μας, τὴν μικρὴ αὐτὴ ὀρεινὴ πατρίδα, ποὺ ἀνέθρεψε μὲ φτώχεια ἀλλὰ καὶ πίστη ἓνα παιδί τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἔμελλε νὰ δοξασθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἀναγνωρισθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς Ἅγιος.

Σήμερα ἡ Νυμφασία δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα ὀρεινὸ χωριὸ τῆς Γορτυνίας. Εἶναι μία δεύτερη Ναζαρέτ, μιά μικρὴ Γεθσημανῇ, ποὺ ἀνοίγει τὴν καρδιά της νὰ δεχθεῖ τὸν Ὁσιο ποὺ γέννησε, τὸ παιδί της ποὺ ἔγινε Ἅγιος.

Ἐπειτα ἀπὸ δεκαετίες ταπεινῆς μνήμης, ἔρχεται ὁ συγχωριανός της, ὁ Γερβάσιος, ὃχι πιά ὡς ἓνας ἀπλὸς Ἱερομόναχος, ὡς ἓνας γνωστός ἀσκητής, ἀλλὰ ὡς ἐπισήμως καταταγμένος στὸ Ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Καὶ ἡ Νυμφασία σήμερα συγκλονίζεται καὶ τὸν ὑποδέχεται μὲ δάκρυα στὰ μάτια καὶ φτερωμένη καρδιά.

Ὁ λαὸς της ἀνοίγει τὴν καρδιά του, καὶ τὰ δάκρυα μπαίνουν στὴ θύρα τῆς χαρᾶς. Οἱ μνημεῖς ξυπνοῦν, οἱ γέροντες συγκινοῦνται, οἱ νεώτεροι ἐρωτοῦν, τὰ παιδιά βλέπουν ἓναν ἅγιο ποὺ μίλησε τὴ γλῶσσα τοῦ τόπου τους, ποὺ περπάτησε στὰ μονοπάτια ποὺ κι ἐκεῖνα βαδίζουν.

Ἡ κάθε γωνιά τοῦ χωριοῦ, τὰ σπίτια, τὰ σοκάκια, τὸ ἱερό βῆμα τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ὅλα τὰ ξωκκλήσια, μοσχοβολοῦν σήμερα ὃχι μόνο βασιλικὸ καὶ ρίγανη, ἀλλὰ ἀγιότητα. Οἱ κάτοικοι νοιώθουν ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ τόπου τους ἀνέβηκε λίγο πιὸ ψηλά, ἀκούμπησε τὸν οὐρανὸ. Νοιώθουν ὑπερηφάνεια, μὰ πάνω ἀπ' ὅλα, κατάνυξη. Ὁ Ὁσιος Γερβάσιος, τὸ παιδί τοῦ χωριοῦ τους, γυρίζει κοντά τους ὡς φύλακας, ὡς προστάτης, ὡς μνημεῖς ποὺ ἀγίασαν.

Καὶ στήν καρδιά τοῦ λαοῦ ἀντηχεῖ μία σιγανή φωνή: «Μπορεῖ νὰ βγεῖ ἅγιος ἀπὸ τὴ γειτονιά μας;». Καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀπαντᾷ: «Ναί! Καὶ τὸ ὄνομά του εἶναι Ὁσῖος Γερβάσιος ὁ ἐκ Νυμφασίας».

Ἡ Ἐκκλησία, ἀδελφοί μου, δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ γεννᾷ Ἀγίους. Ὅμως, γιὰ ὅλους ἐμᾶς, μά κυρίως γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς μικρῆς αὐτῆς ἀρκαδικῆς γωνιᾶς, ὁ Ὁσῖος Γερβάσιος δὲν εἶναι μόνο ἓνας Ὁσῖος. Εἶναι ὁ δικός μας Ἅγιος. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὴ Νυμφασία φορῶντας παπούτσια χωριάτικα, μὲ ὄνειρα μοναχικὰ, μὲ ἀπλὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο, καί, σιωπῶντας, ὁμιλῶντας, προσευχόμενος, ἔγινε ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Καὶ σήμερα, σὰν ἄλλος Ἰωσήφ, ἐπιστρέφει στὸν τόπο του, φέρνοντας ὅχι ἓνα σακίδιο μὲ ψωμί, ἀλλὰ εὐλογία ἀθανάτου ζωῆς. Ἡ Τιμία Κάρα του γίνεται φῶς, γίνεται ποταμὸς χάριτος, γίνεται πηγὴ ἐλπίδας γιὰ κάθε καρδιά ποὺ ἀσθμαίνει, γιὰ κάθε ψυχὴ ποὺ διψᾷ νὰ ἀνέβει λίγο ψηλότερα.

Ὁ Ὁσῖος Γερβάσιος, ὁ ἐκ Νυμφασίας, δὲν εἶναι πιά μνήμη γιὰ λίγους. Εἶναι κοινὴ παρακαταθήκη ὅλης τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἡ Νυμφασία, ποὺ γιὰ χρόνια τὸν θυμόταν μὲ σεβασμό, σήμερα τὸν προσκυνᾷ μὲ δέος, μὲ χαρμολύπη, μὲ συντριβή.

Ἔτσι, λοιπόν, μὲ αἰσθήματα βαθείας συγκινήσεως καὶ ἀνεκφράστου πνευματικῆς χαρᾶς ὑποδεχόμαστε σήμερα στήν ἱστορικὴ καὶ ἀγιοτόκο γῆ τῆς Γορτυνίας τὴν τιμία Κάρα τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γερβασίου τοῦ ἐν Πάτραις, ἡ ὁποία μεταφέρεται γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πατρῶν στὴ γενέτειρά τοῦ Ὁσίου, στὸν τόπο ποὺ ἔδωσε στήν Ἐκκλησία αὐτόν τό νέο Ἅγιο.

Κομιστὴς αὐτῆς τῆς μεγάλης πνευματικῆς χαρᾶς καὶ συγκινήσεως εἶναι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος.

Σεβασμιώτατε,

Ἡ σημερινὴ παρουσία Σας ἐδῶ, συνοδευόμενη ἀπὸ τὴν Τιμία Κάρα τοῦ Ὁσίου Γερβασίου, εἶναι πράξη βαθείας τιμῆς, πνευματικῆς ἀδελφосύνης, ἀλλὰ καὶ ἀποκατάστασης μιᾶς ἱερᾶς μνήμης στὸν τόπο ποὺ τὸν ἐγέννησε. Εἶναι χειρονομία μεγαλοσύνης, καρδιᾶς ἐκκλησιαστικῆς, ἀρχοντιᾶς ψυχῆς.

Σᾶς ὑποδεχόμαστε, μετὰ τῆς τιμίας Συνοδείας Σας, ὅχι ὡς ἐπισκέπτη, ἀλλὰ ὡς ἀδελφὸ ποὺ γυρίζει στὶς ρίζες του, διότι κι ἐσεῖς ἔλκετε τὴν καταγωγὴ Σας ἀπὸ τὴν εὐλογημένη γῆ τῆς Ἀρκαδίας. Καὶ σήμερα, ὡς ἀληθινὸς ἀπόγονος αὐτῆς τῆς ἀγίόφιλης πατρίδας, γίνεσθε ἄγγελος παρηγορίας, χαρᾶς καὶ εὐλογίας. Ἐρχεσθε φορτωμένος μὲ θησαυρὸ πνευματικό: τὴν Τιμία Κάρα τοῦ Ὁσίου, τὴν εὐλογία του, τὴν παρουσία του.

Ἀσφαλῶς καὶ γνωρίζουμε, ὅτι ἡ τιμὴ στὰ Ἱερὰ Λείψανα δὲν εἶναι τύπος, οὔτε ἀναχρονισμὸς, ἀλλὰ ζωντανὴ ὁμολογία πίστεως στήν παρουσία τοῦ Ἀγίου καὶ στὴ δύναμη τῆς Χάριτος.

Ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει χαρακτηριστικά: «Ὁ ἐν τοῖς λειψάνοις ὀρώμενος Θεὸς τιμᾶται» (PG 31, 472), δηλαδή, ὁ Θεὸς, ποὺ φανερῶνεται μὲ τὴν παρουσία τῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων, τιμᾶται μέσα ἀπ’ αὐτὴ τὴν προσκύνηση. Καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς, σὲ λόγο του «Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων», μᾶς λέγει: «Τιμῶμεν τοὺς ἁγίους διὰ τὸν Θεόν, ὃς ἐν αὐτοῖς κατώκησεν» (PG 94, 1245).

Ἡ τιμὴ, λοιπὸν, ποὺ ἀπονέμεται στὸν Ἅγιο, διαβαίνει καὶ ἀναφέρεται τελικὰ στὸν ἴδιο τὸν Θεό. Καὶ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ αἰῶνες τώρα, τοῦτο πιστεύει: ὅτι στὰ Ἱερὰ Λείψανα κατοικεῖ ἡ χάρις, ἡ πνοή, ἡ ἀθανασία τοῦ Ἀγίου. Δι’ αὐτοῦ ἐνεργεῖ ὁ Θεός, παρηγορεῖ, θεραπεύει, φωτίζει.

Σεβασμιώτατε,

ἐπιτελεῖτε σήμερα μία πράξη μεγάλης θεολογικῆς καὶ ποιμαντικῆς σημασίας. Γιατί ὄχι μόνο προσφέρετε σὲ ὅλους μας τὴν τιμὴ νὰ προσκυνήσουμε τὸ χαριτόβρυτο λείψανο τοῦ Ὁσίου, ἀλλὰ συγχρόνως συνδέετε, μὲ ἓναν ιδιαίτερα χειροπιαστὸ τρόπο, τὴν τοπικὴ μας ταυτότητα μὲ τὴν ἀγιότητα, τὴν Ἱστορία μὲ τὴ Θεία Χάρη. Δείχνετε ὅτι ἡ Ἀρκαδία δὲν ἔχει μονάχα βουνὰ καὶ χωριά ἐγκαταλελειμμένα, ἀλλὰ ἔχει καρδιὲς ἁγίων, ἀσκητῶν, ἱερέων, μυστικῶν πατέρων. Καὶ ἐσᾶς ὁ Θεὸς σᾶς ἔταξε νὰ τοὺς φωτίσετε.

Γνωρίζουμε ὅτι ὁ Ἅγιος Γερβάσιος ἔζησε στὴν Πάτρα, ὅπου ὑπηρέτησε τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ μὲ προσευχὴ, νηστεία, ἀγνότητα καὶ ἀδιάκριτη ἀγάπη. Ἀλλὰ ἐσεῖς, Σεβασμιώτατε, γίνετε ὁ πνευματικὸς ἀνασκαφέας τῆς ζωῆς του. Τὸν ἐρευνήσατε, τὸν ἀναδείξατε, τὸν προσφέρατε στὴν καθόλου Ἐκκλησία ὡς Ἅγιο. Τὸ πρόσωπο τοῦ Ὁσίου Γερβασίου χρωστᾷ πολλὰ στὴν δική σας πίστη, σπουδὴ καὶ ἐκκλησιολογικὴ θεώρηση. Διότι, χάρις στὴν δική Σας ἄγρυπνη σπουδὴ καὶ φροντίδα, ὁ Ἅγιος Γερβάσιος δὲν ἔμεινε μία σεμνὴ μορφή τοῦ μοναχισμοῦ, ἀλλὰ ἀνέτειλε ἐκ τῆς λήθης, ἔγινε λατρευτὸ πρόσωπο, ἀγνωρισμένος ἀπὸ τὴν Μητέρα μας Ἐκκλησία. Ἡ Πάτρα τὸν ἔθρεψε, ἀλλὰ ἐσεῖς, ὡς ἄξιος διάδοχος τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτιμήσατε καὶ ἀναδείξατε τὴν ἀγιότητα τοῦ ταπεινοῦ Ἱερομονάχου, ὁ ὁποῖος ἀγάπησε τὸν Χριστὸ μὲ ὅλη του τὴν καρδιά, καὶ ἔζησε ζωὴ ἐγκρατείας, ἀδιάλειπτης προσευχῆς καὶ θυσιαστικῆς διακονίας.

Καὶ σήμερα, φέρνετε ἐδῶ, στὴ γενέτειρα τοῦ Ὁσίου, αὐτὸ ποὺ λέει ὁ λαὸς «εὐλογία μεγάλη». Ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ. Φέρνετε τὴν χάρι, τὸ φῶς, τὴν ἐλπίδα.

Ἡ πατρικὴ αὐτὴ Σας κίνηση δὲν εἶναι μόνο ἔργο ἀγάπης πρὸς τὸν Ἅγιο καὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γενετείρας του, ἀλλὰ ἀποκαλύπτει ὅλο τὸ εὐγενὲς μεγαλεῖο τῆς καρδιᾶς Σας, τὸ ὑψηλὸ ἐκκλησιαστικὸ σας φρόνημα, τὴν βαθειὰ αἴσθηση τῆς ἁγιοπνευματικῆς παραδόσεως καὶ τὸ ἀνεξάντλητο ἱεραποστολικὸ Σας ἔργο.

Ἐπιτρέψατέ μου, λοιπὸν, νὰ Σᾶς καταθέσω, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων, τοῦ χριστεπωνύμου Λαοῦ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως,

ἰδιαιτέρως δὲ τῶν Νυμφασίων, καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς, τίς θερμὴ καὶ ἐγκάρδιος εὐχαριστίες καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸ τίμιο πρόσωπό Σας. Ὅχι μόνο διότι γίνετε πρόξενος τῆς μεγάλης αὐτῆς πνευματικῆς χαρᾶς καὶ τιμῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη Σας πρὸς τοὺς Ἁγίους μας, τὴν Ἐκκλησία μας καὶ τὴν πατρίδα μας.

Σεβασμιώτατε,

Σᾶς καλωσορίζουμε διὰ τοῦ «ὡς εὔ παρέστητε» καὶ δεόμαστε ἐκτενῶς πρὸς τὸν Κύριο νὰ Σᾶς χαρίζει ἔτη πολλὰ, εὐλογημένα καὶ καρποφόρα. Καὶ ὁ Ὅσιος Γερβάσιος, ποὺ ἐσεῖς τιμᾶτε καὶ διακονεῖτε, νὰ Σᾶς ἀνταποδίδει ὅλη τὴν ἀγάπη καὶ τὴν τιμὴ ποὺ τοῦ προσφέρατε, καθὼς καὶ τὴ χάρη του, ὥστε μὲ ὑγεία, ἀκμαιότητα, δύναμη καὶ φωτισμό νὰ συνεχίσετε τὸ ἀξιέπαινο ἔργο Σας στὴν ἁγία μας Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἀρκαδία μας νὰ χαίρεται ποὺ ἀνθίζει τέτοια εὐώδη ἱερατικὰ ἄνθη.

Εὐχαριστίες γιὰ τὴν τιμητικὴ παρουσία τους ἐκφράζουμε πρὸς τοὺς ἐντιμοτάτους Ἄρχοντες τοῦ τόπου μας.

Εὐχαριστοῦμε, ἐπίσης, ὅσους φρόντισαν καὶ κοπίασαν γιὰ τὴν προετοιμασία καὶ τὴν διεξαγωγὴ τῶν λατρευτικῶν συνάξεων: Τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ἱ. Ναοῦ π. Κων/νο Πισιμίσση καὶ τὰ Μέλη τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, τοὺς Ἱεροψάλτες, τὸν τοπικὸ Ἐκπρόσωπο τῆς Κοινότητος Νυμφασίας κ. Ἰωάννη Παλοῦκο, τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου τῶν Ἀπανταχοῦ Νυμφασίων «Ἡ Ἁγία Τριάς» κ. Κυριάκο Παναγόπουλο, τὸν Διοικητὴ ΔΙΚΕ Πελοποννήσου Στρατηγὸ Ἀλέξανδρο Χατζηαλεξανδρῆ γιὰ τὴν διάθεση τῆς Φιλαρμονικῆς καὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἀγήματος, καθὼς καὶ ὅλα τὰ τιμητικὰ Ἀγήματα τῆς λιτανείας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

περαίνοντες τὴν ἐσπερινὴ τούτη σύναξη, ἅς κάνουμε νὰ ἀντηχήσει μέσα μας ἡ φωνὴ ὅχι μόνο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀναγνώρισης, ἀλλὰ καὶ τῆς παιδικῆς μνήμης, ἀναφωνοῦντες ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας: «Ἄγιε Γερβάσιε, πατέρα μας, καλῶς ὄρισες στὸ σπίτι σου. Μείνε μαζί μας. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»! Ἀμήν.